Příběh dvakrát zapomenutého kořene

https://varimesmarcelou.cz/postrehy/pribeh-dvakrat-zapomenuteho-korene.html

Minulý rok v říjnu jsem našla v ledničce kousek zapomenutého kořene. Protože ráda experimentuji, zasadila jsem tento již nepoživatelný kousek kořene do květináče.

Svědomitě jsem ho zalévala celé tři týdny. Nic se nestalo. Květináč i s neaktivním kořenem jsem odnesla do chladné místnosti a nechala jej být. Zapomnělo se na něj.

O pět měsíců později.....

Když se ohlásilo jaro, do stejného květináče jsem nasázela (přesněji řečeno poházela po povrchu zeminy v květináči) semena řeřichy.

Do týdne řeřicha krásně vyrostla. Úrodu jsem sklidila a opět jsem nasela další semena řeřichy. Vyklíčila velmi rychle, ale pozor, řeřicha nebyla sama. Výhonek mezi řeřichou vypadal jako bambus.

Ale kde by se tam vzal bambus?

Po měsíci pilného zalévání vyrostla rostlina 55 cm vysoká. Kořen vydal signál, že se má čile k světu.

Představuji Vám dvakrát zapomenutý a můj vlastní, náhodně vypěstovaný, zázvor.

Podle dostupných informací, je zázvor vytrvalá, a pozor, až 100 cm vysoká rostlina. Je nejstarší tropickou rostlinou používanou v lékařství a kuchyni.

Uvidíme, jak vysoko mi zázvor vyroste. Dám vám zprávu.

Příběh zapomenutého kořene - pokračování 1.

Můj zázvor má za další tři měsíce (od mého prvního článku) už čtyři výhonky.

Dozvěděla jsem se, že se pěstuje tak trochu jako naše brambory. Po ukončení svého vegetačníhi období výhonky zaschnou a dorostlý kořen se vyndá ze země.

Může se spotřebovat při vaření a část se ho může na jaře opět vsadit do země.

Teď už vím, že jsem ho poprvé "budila" v době jeho vegetačního klidu, a proto mi napodzim nevyrostl.

Nyní už u zázvoru vím skoro všechno. Má-li někdo s pěstováním zázvoru vlastní zkušenost, napište mi.